

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Radovana Havelce a soudců JUDr. Jaroslava Vlašína a JUDr. Tomáše Rychlého v právní věci navrhovatelky **BIOMASA A STROJE s. r. o.**, se sídlem Praha 4, Ještědská 121, zastoupené Mgr. Jiřím Nezhybou, advokátem se sídlem Brno, Údolní 567/33, proti odpůrci **městu Zábřeh**, se sídlem Zábřeh, Masarykovo nám. 510/6, zastoupeného Mgr. Lukášem Rothanzlem, advokátem se sídlem Pardubice, Teplého 2786, v řízení o kasační stížnosti odpůrce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě – pobočky v Olomouci ze dne 21. 6. 2021, č. j. 73 A 6/2020 - 218,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se přiznává** odkladný účinek.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Krajský soud v Ostravě – pobočka v Olomouci (dále jen „krajský soud“) shora označeným rozsudkem zrušil změnu č. 1 územního plánu Zábřeh, přijatou usnesením zastupitelstva města Zábřeh ze dne 26. 6. 2019, č. j. 19/ZM/5/ORÚP/198, jako opatření obecné povahy č. 1, a to v části zařazení pozemků p. č. XA, XB, XC, XD, XE, XF, XG, XH, XCH, XI, XJ, XK, XL, XM, XN, XO v k. ú. Zábřeh na Moravě, zapsaných na LV č. XP v katastru nemovitostí vedeném Katastrálním úřadem pro Olomoucký kraj, Katastrálním pracovištěm Šumperk, do *plochy smíšené obytné městské (SOM)*.

[2] Proti tomuto rozsudku podal odpůrce (dále jen „stěžovatel“) dne 19. 11. 2021 kasační stížnost, a dne 12. 9. 2022 navrhl, aby byl kasační stížnosti přiznán odkladný účinek. Uvedl, že poté, kdy dne 9. 8. 2019 nabyla účinnosti změna č. 1 územního plánu, která převedla areál navrhovatelky z regulativu *Vs – plocha smíšená výrobní*, do regulativu *SOM – plocha smíšená obytná městská*, navrhovatelka toho využila a v roce 2020 získala dodatečné povolení stavby pro šest bytů, které před nabytím účinnosti změny č. 1 územního plánu v řešené lokalitě nelegálně postavila. Poté, co krajský soud napadeným rozsudkem zrušil předmětnou část změny č. 1 územního plánu, a co se na vymezených pozemcích obnovila regulace platná před přijetím této změny (*Vs – plocha smíšená výrobní*), se navrhovatelka snaží legalizovat druhou část svého areálu – průmyslový závod na výrobu lisovaných pelet, který dosud provozovala nezákonně. Navrhovatelka již v minulosti žádala Městský úřad Zábřeh o vydání rozhodnutí o změně užívání areálu (respektive o změně užívání stavby na pozemku p. č. XG, pozn. kasačního soudu) pro účely výroby

pelet; Městský úřad Zábřeh však opakovaně dospěl k závěru, že takový záměr je nepřipustný. Poslední negativní závazné stanovisko, vydané po právní moci napadeného rozsudku, však Krajský úřad Olomouckého kraje změnil tak, že záměr shledal přípustným. Městský úřad Zábřeh posléze usnesením ze dne 25. 7. 2022, č. j. MUZB/37388/2022/SVU, přerušil řízení o změně užívání stavby na „*linku na výrobu biopelet rostlinného původu*“ s tím, že po dobu maximálně jednoho roku bude probíhat zkušební provoz peletovací linky, která je fakticky již řadu let provozována. Stěžovatel uzavřel, že pokud by odkladný účinek nebyl přiznán, hrozilo by zmaření jeho snahy o rozumnou kontinuální regulaci dotčeného území, jelikož by vedle sebe mohly být legálně umístěny jak objekty pro bydlení, tak objekty průmyslové výroby (hlučná a prašná peletovací linka). Nařízený zkušební provoz může být kdykoliv ukončen se závěrem, že se ověřila funkčnost a vlastnosti provedené stavby, načež by nic nebránilo zmiňované rekolaudaci. To by znamenalo definitivní potvrzení trvalého provozu stavby, což by mělo destruktivní účinky na koncept celé lokality a navazující plochy bydlení. Naproti tomu přiznáním odkladného účinku zůstane stavba v provozu na základě zkušebního provozu, avšak nebude hrozit povolení změny jejího užívání do stavu, který by odporoval změně územního plánu v případě vyhovění kasační stížnosti.

[3] Navrhovatelka s přiznáním odkladného účinku nesouhlasí. Tvrzení, že účelově využila změnu územního plánu, aby ji následně napadla v soudním řízení za účelem legalizace jiné stavby, je zcela nepodložené. Navrhovatelka pouze využila institutu dodatečného povolení stavby, přičemž důvody, pro které byla posléze změna územního plánu zrušena, je možné přičítat pouze stěžovateli. Navrhovatelka se pouze snaží nahradit stávající (pro okolí obtěžující) provoz zemědělské výroby provozem své (okolí nijak neovlivňující) peletovací linky. Stěžovatel přitom tvrdí negativní vlivy peletovací linky dosud ničím nedoložil. V současnosti běží zkušební provoz peletovací linky, nařízený rozhodnutím stavebního úřadu ze dne 9. 9. 2022, č. j. MUZB/37849/2022/SVU, sp. zn. Výst. 37849/2022/Pe, jehož výsledky budou sloužit pro potřeby povolení záměru. V případě přiznání odkladného účinku by mohlo dojít k využití daného území způsobem, který by nepříznivě ovlivnil nařízený zkušební provoz a využití oblasti navrhovatelkou, čímž by jí mohla vzniknout újma. V dané oblasti je již od roku 1960 umístěn areál pro zemědělskou výrobu; navrhovatelka chce toliko změnit jeho využití z obtěžující živočišné výroby na nezávadnou výrobu pelet. V důsledku (krajským soudem zrušené) změny územního plánu by však mohly být v dané oblasti umísťovány stavby za účelem bydlení, což by mohlo vést ke sporům s uživateli takových obytných objektů. Navrhovatelka konečně dodala, že v oblasti již areál průmyslové (zemědělské) výroby existuje. Situace, kdy by vedle sebe stál objekt průmyslové výroby a objekty pro bydlení by tedy byla založena i v případě, že by soudy shledaly změnu územního plánu zákonnou.

[4] Podle § 107 odst. 1 soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“) nemá kasační stížnost odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej ale může na návrh stěžovatele přiznat, ustanovení § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. se užití přiměřeně. Ustanovení § 73 s. ř. s. sice upravuje rozhodování o návrhu na odkladný účinek žaloby proti rozhodnutí správního orgánu, a jak již zdejší soud v minulosti dovodil, v řízení o návrhu na zrušení opatření obecné povahy nebo jeho části schází zákonný podklad pro jeho aplikaci (viz usnesení Nejvyššího

pokračování

správního soudu ze dne 6. 10. 2010, č. j. 9 Ao 4/2010 – 20), v řízení o kasační stížnosti proti rozhodnutí krajského soudu o návrhu na zrušení opatření obecné povahy nebo jeho části však takový zákonný podklad představuje citovaný § 107 odst. 1 s. ř. s. Z povahy věci pak možnost přiznání odkladného účinku kasační stížnosti připadá v úvahu právě v řízení o kasační stížnosti proti rozhodnutí, kterým krajský soud vyhověl (byť jen částečně) návrhu a napadené opatření obecné povahy nebo jeho část zrušil. Případný odkladný účinek přiznaný kasační stížnosti totiž bude působit vůči rozhodnutí krajského soudu, tj. zamezí důsledkům zrušujícího rozsudku krajského soudu po dobu řízení o kasační stížnosti.

[5] Možnost přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je ve smyslu § 73 odst. 2 s. ř. s. podmíněna kumulativním naplněním dvou objektivních podmínek: 1) výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí by znamenaly pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a 2) přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[6] Návrh stěžovatele podmínky podle § 73 odst. 2 s. ř. s. splňuje. Stěžovatel odůvodnil návrh na přiznání odkladného účinku především tím, že v důsledku zrušení části změny územního plánu napadeným rozsudkem hrozí, že bude v předmětné oblasti (areálu) změněn účel užívání jedné ze staveb do stavu, který bude zcela nevhodný z hlediska okolní zástavby a ploch určených k bydlení a nerušivým činnostem. Hrozící újma zde tedy primárně spočívá v rovině nastolení určitého právního stavu, který je zcela nesouladný s představou stěžovatele o koncepci rozvoje dané oblasti, a který by stěžovatel mohl posléze jen obtížně zvrátit. Stěžovatelem uváděná obava je přitom opodstatněná – ze shodných tvrzení účastníků vyplývá, že cílem navrhovatelky je u stavby na p. č. XG nahradit stávající provoz zemědělské výroby provozem linky na výrobu pelet, a že po právní moci napadeného rozsudku (a tedy za faktického znovunabytí účinnosti původní regulace území) již byl příslušným stavebním úřadem nařízen zkušební provoz této peletovací linky.

[7] Navrhovatelka uvedla, že by jí v důsledku opětovné změny právního stavu přiznáním odkladného účinku mohla vzniknout újma, neboť by do doby rozhodnutí kasačního soudu mohlo dojít k využití předmětné oblasti způsobem, který by nepříznivě ovlivnil mj. nařízený zkušební provoz stavby. K tomu Nejvyšší správní soud uvádí, že všechny pozemky, kterých se opětovná (dočasná) změna právního stavu dotkne, v současné době vlastní navrhovatelka. Bez jejího souhlasu tedy do zajista k využití předmětné oblasti způsobem, který by jí mohl způsobit újmu, nedojde. Nejvyšší správní soud proto dospěl k závěru, že újma hrozící stěžovateli je nepoměrně větší než újma, jež by přiznáním odkladného účinku vznikla navrhovatelce. První podmínka přiznání odkladného účinku je proto naplněna.

[8] Přiznání odkladného účinku dle Nejvyššího správního soudu není ani v rozporu s žádným důležitým veřejným zájmem; navrhovatelka ostatně ani netvrdila opak. I druhá podmínka přiznání odkladného účinku je tedy naplněna.

[9] S ohledem na výše uvedené dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že v případě návrhu stěžovatele jsou podmínky pro přiznání odkladného účinku jeho kasační stížnosti podle § 107 odst. 1 s. ř. s. ve spojení s § 73 odst. 2 s. ř. s. naplněny, a proto přiznal kasační stížnosti odkladný účinek. Tímto rozhodnutím Nejvyšší správní soud nikterak nepředjímá budoucí rozhodnutí o věci samé.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 31. října 2022

Mgr. Radovan Havelec
předseda senátu